

Arrest

nr. 223 679 van 8 juli 2019
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Veiligheid en van Binnenlandse Zaken

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 2 oktober 2017, tot binnenkomstweigering met teruggedrijving – asielzoeker (bijlage 11 *ter*).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. TRIGAUX, die loco advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 2 oktober 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot binnenkomstweigering met teruggedrijving – asielzoeker. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“BESLISSING TOT BINNENKOMSTWEIGERING MET TERUGDRIJVING - ASIELZOEKER

In uitvoering van artikel 72, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, Het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

wordt de toegang tot het Rijk geweigerd aan de heer / mevrouw, die verklaart te heten:

naam: C.

voornaam: I.

geboortedatum:

geboorteplaats:

nationaliteit: Marokko

Derhalve wordt de betrokkene teruggedreven, zodra deze beslissing uitvoerbaar wordt

REDEN VAN DE BESLISSING:

Art» 3, eerste lid, 2° - Niet in het bezit van een geldig reisdocument/geldige reisdocumenten .

Art, 3, eerste lid, 2° - In het bezit van een vals/nagemaakt/vervalst reisdocument

Art. 3, eerste lid, 2° - Niet in het bezit van een geldig visum of een geldige verblijfsvergunning

Brussel,

De gemachtigde van de Staatssecretaris die de toegang tot het rijk, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft

Naam en hoedanigheid, datum, handtekening en stempel van de overheid

In uitvoering van artikel 53bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt betrokken teruggeleid naar de grens van het land waaruit hij (zij) gevlucht is en waar, volgens zijn (haar) verklaring, zijn (haar) leven of vrijheid bedreigd zou zijn.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werpt ambtshalve de exceptie van gebrek van belang op.

De Raad wijst erop dat ingevolge het bepaalde in artikel 74/5, § 5, eerste lid van de vreemdelingenwet de ten opzichte van de in § 4 bedoelde vreemdeling die toegelaten wordt het Rijk binnen te komen genomen maatregel van teruggedrijving van rechtswege wordt gelijkgesteld met een bevel om het grondgebied te verlaten in de zin van artikel 7, eerste lid, van de vreemdelingenwet. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de Kamer van Inbeschuldigingstelling van het Hof van Beroep te Brussel op 22 november 2017 besliste dat de verzoekende partij in vrijheid moest gesteld worden. De verwerende partij stelt in de nota met opmerkingen bovendien zelf dat de verzoekende partij op 23 november 2017 werd vrijgesteld, en dus ook op die datum werd toegelaten tot het Rijk. Nu de verzoekende partij inmiddels werd toegelaten om het Rijk binnen te komen, wordt de bestreden beslissing aldus van rechtswege gelijkgesteld met een bevel om het grondgebied te verlaten.

De kamervoorzitter merkt ter terechtzitting op dat de verzoekende partij werd toegelaten tot het grondgebied, zodat de beslissing van rechtswege werd omgezet in een bevel om het grondgebied te verlaten en zij vraagt naar het actueel belang. De kamervoorzitter merkt tevens op dat op 22 november 2018 een nieuw bevel werd genomen ten aanzien van verzoekende partij waartegen geen beroep werd ingediend en dat dus definitief in het rechtsverkeer aanwezig is. De verzoekende partij gedraagt zich naar de wijsheid en de verwerende partij stelt dat er geen belang is.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk

aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 22 november 2018 een nieuw bevel kreeg om het grondgebied te verlaten. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt verder, wat tevens niet wordt ontkracht door de verzoekende partij, dat dit bevel om het grondgebied te verlaten van 22 november 2018 niet werd aangevochten voor de Raad en daarom definitief is, zodat het principieel uitvoerbaar is.

De eventuele nietigverklaring van het thans bestreden bevel wijzigt bijgevolg de illegale verblijfssituatie van de verzoekende partij niet en levert voor haar geen nut op, omdat de verwerende partij het bevel om het grondgebied te verlaten van 22 november 2018 kan uitvoeren, vermits dit definitief is geworden (RvS 2 oktober 2003, nr. 123 774, RvS 11 mei 2005, nr. 144 319). Er moet daarom worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen wettig belang heeft bij de vordering (RvS 15 september 2003, nr. 122 790).

De verzoekende partij heeft geen belang bij de vernietiging van de thans bestreden beslissing.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend negentien door:

mevr. J. CAMU, kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU